

Skrivelse av Jan Jönsson (L) och Anne-Lie Elfvén (L) om ESS-gymnasium

Placerade och omhändertagna barn och unga i samhällets vård är några av våra mest utsatta medborgare. För barn och unga är skolgången den viktigaste skyddsfaktorn för framtiden. Detta gäller framförallt för barn som samhället omhändertagit där stöd hemifrån ofta saknats och skolgången redan blivit lidande. Skolplikten och rätten till gymnasieutbildning gäller alla barn och unga och när samhället kliver in som tillfällig vårdnadshavare ska det vara som den bästa föräldern. När barn och unga kommer ut från SiS-hem och HVB-hem är det viktigt att de också ges förutsättningar att kunna klara sig i skolan. Annars är risken överhängande att behandlingsresultaten blir bortkastade och den sociala problematiken fortsätter.

Vi har fått information från ESS-gymnasiet att man där inte alltid får tillräcklig information om de unga som varit placerade på institution och ska fortsätta sin skolgång på ESS. Till exempel saknas ofta information om varför ungdomarna suttit på ungdomshem eller hur deras tidigare skolbakgrund ser ut. Det blir då svårt för skolpersonalen att veta hur de ska arbeta med eleverna. Än värre kan brist på information leda till kontraproduktiva åtgärder, och det inträffar då att eleverna istället snabbt blir hemmasittare. Eleven kan ha omhändertagits av många olika anledningar, till exempel på grund av psykisk sjukdom eller på grund av tung kriminalitet. Beroende på orsak krävs olika arbetssätt och bemötande.

Mot bakgrund av detta vill vi ställa följande frågor:

- Vad gör socialförvaltningen för att säkerställa att skolorna får nödvändig bakgrundsinformation om den ovan beskrivna elevgruppen?
- Hur arbetar man för att säkerställa att dessa elever ges möjlighet att klara kunskapsmålen?

Jan Jönsson, vice ordförande socialnämnden (L)

Anne-Lie Elfvén, ersättare socialnämnden (L)